

KÖZHIR

BUDAPEST

A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIX. félév. 14. szám.

Hellenes Karácsonyt és
boldog Új Évet kíván
a Közhir

Szép Mindörökké támadt föl az éjben
ilyenkor decemberben,
a szeretetnek csillagára nézek,
megszól egy titkos, gyönyörű igémet,
ilyenkor decemberben.

... Hízalma szívvel jár a világot,
S amit az élet vágott,
Fehőgösten a szel a szívenben,
És hissek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

... És valahol csak tévedés kezdődött
Hallok, eszmében nézek,
A kis Jézuska itt van a kövönben,
Legyünk hát jobbak, a hiszünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

/Juhász Gyula/

KÖZHIR

fegyelmi

Fegyelmi vétségért eltiltás a tanulmányok folytatásától két félévre (1985. IX. hónapban íratkozhatnak be újból az első évfolyam első félévére) fegyelmi büntetésben részesültek a kar nappali tagozat első évfolyamos hallgatói:

Demény Gyula 144. tk.
Fitori Imre 144. tk.

Budapest, 1984. XI. 2.

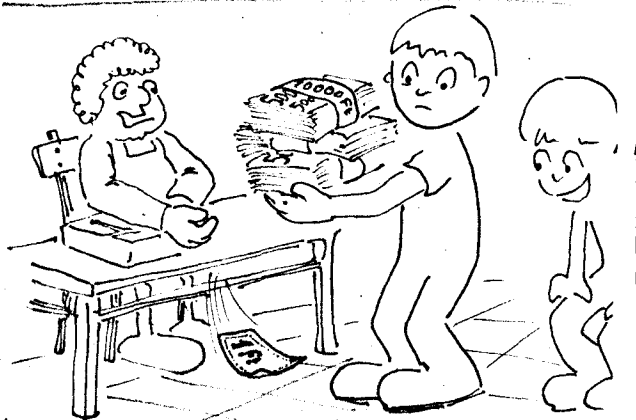

L. V. K. K.
Kövesné Dr. Gillicze Éva
dékánhelyettes

A fegyelmi határozat indoklásából:

A mezőgazdasági munka során mindketten büfési teendőket vállaltak. A táborozás utolsó napján megkísérelték becsapni a büfét áruval ellátó üzlet vezetőjét: a cigaretta gyári gyűjtőcsomagolását kibontották, több csomagot kivettek, majd a dobozokat visszazárták, és így próbálták eredetiként visszaadni. Az üzlet vezetője a büfések jelenlétében a doboz tartalmát leltározta, ekkor derült fény a hiányra. A csalást pénz szerzése céljából, előre megfontolt szándékkal követték el.

A fegyelmi határozatban szerepel még, hogy a hallgatók a hiányt megtérítették, de cselekedetükkel jelentős erkölcsi kárt okoztak az egyetemnek, a karnak.

Rajz a „Vigyázz, csálnak” című cikkhez

VIGYÁZZ, CSALNAK!

Novemberben 40 Ft-ot vesztettem azon, hogy nem számoltam ki előre, mennyi a la carte jegy jár nekem. Kollégista tankörársaim közül hatról tudom, hogy ugyanígy járt. (Egy jelezte, hogy ő már ott szóvá tette.)

E hónapban hárman szövetkeztünk. Együtt hagytuk, hogy a hölgy átadja a jegyeket, majd protestáltunk. A mérleg; a következő: fejenként 28 Ft-tal kaptunk kevesebbet jegyben, és 2 Ft-tal fizettünk többet forintban. (3x30=90 Ft) Egy tankörársunk sietett, neki 30 Ft-ja bánta. Az igazsághoz tartozik, hogy rögtön első szóra megkaptuk a különbözetet. (Utánaszámolás nélkül is tudta a hölgy, mennyi a differencia.)

Kérem, mindenki előre számolja ki, mennyit kell fizetnie, és mennyi jegy jár érte.

Adatok:

Ebéd: 14,4+9,37

Vacsora: 10,4+6,14

Ez az eset a Stoczek menzán történt, 1984 december 5-én, 11 óra 55 perckor.

Utóirat: Milyen jó lenne, ha a Goldmann-menzán is tudnék találni egy hasonlóan egyszerű módszert a gépi üdítők felhígításának megakadályozására.

Kai
501. tk.

választás

December 5-én lezajlott az első évfolyam vezetőség-választó küldöttgyűlése, melyen 22-en jelentek meg a 30 küldöttből.

Először a titkár személyére szavaztak, a kettős jelölés után Takács György (141. tk.) kapta a titkári megbízatást. Ezután 10 jelölt közül választották meg az évfolyam-vezetőség tagjait, akik a küldöttgyűlés után szét is osztották a reszortokat.

szervező titkár: Szollár Lajos 144. tk.
agit. prop. titkár: Sebestény Enikő 142. tk.
érdekvédelmis: Tóth Mihály 146. tk.
tanulmányis: Seifert Tamás 145. tk.
kultúros: Palkovics László 143. tk.
sportfelelős: Takács II. Zoltán 142. tk.

A megválasztott vezetőség munkájához sok sikert és energiát kívánunk.

A MIKULÁS

A plakát előtt állt, és az elsők között az is felmerült benne, hogy mennyit fizethetnek ezért, de más is megfordult a fejében.

A legelső Mikulást, akire emlékezett, apja játszotta, botjára vastag lánc volt tekerve, ami félelmetesen megcsörrent minden lépésnél. Aztán az egyik évben Vilma néni hozta át kövér testét, visszafojtott nevetése keserves sírásoként hatott: -- Miért sírsz Mikulás bácsi? -- kérdezte tőle szepegve, szívből szerette és sajnálta, amiért olyan messziről eljött hozzá, hogy megajándékozza.

Gondolataiból az irodában ülő lány kérdése zökkentette ki. Csak ennyi volt a válasz:

- Mikulás szeretnék lenni.

Felírták a nevét, majd értesítik a megbeszélés időpontjáról. Értesítették. Egy nappal a nagy esemény előtt összegyűltek a mikulások, hogy megbeszéljék a teendőket. A műsorszervező kiesszövetkezet képviselője pár szóval elmondta, mi a feladat.

- Kézhez kaptok egy címlistát, melyet 16 és 21 óra között végig kell járnotok. Továbbá a megrendelők leveleit, amikben jellemzik a gyerekeket, és leírják, milyen szöveg kíséretében kerüljön átadásra az ajándék.

Többen elkezdték bontogatni a borítékokat, jóízű nevetés kíséretében olvasták fel egymásnak a jobbnál jobb leveleket. 11 hónapostól a 17 évesig minden korosztályhoz hívtak télapót. Sőt egy feleség 26 éves férjét akarta így meglepni, és a következő kíséretszöveget kérte: "Segíts olyan sokat a feleségednek, mint eddig, és ne dobd ki az ablakon a virágot, amit neki vettél. Mire legközelebb jövök, csináld meg a szekrényt."

Általában a gyerekek csodát várnak a Mikulástól. A szülők is. Talán már nem tudnak hatással lenni neveltjeikre, hát próbálkoznak mással. A mesével. Másképp néz ki az, ha valakit a Télapó kér - hisz minden pici fél, hát ha nem jön jövőre. A szülőtől esetleg egy pont lehet kapni, de akkor is anyuka vagy apuka marad.

A jötevő Mikulásoknak ilyen és ehhez hasonló levelekből kellett felkészülni a nagy találkozásra:

Tamás 3 éves. „Nem szabad csúnyán beszélni. Az óvónéni nem hülye, nem állat stb., a szülők és a rokonság sem.” Korához képest elég csúnyán káromkodik, jó lenne erre kitérni / csak nehogy a Mikulás bácsit is elküldje a ... /.

József 8 éves. Ne szopja az ujját.

Gabi 5 éves. Ne kakiljon be és ne szopja az ujját.

Zoli 2 éves. Üljön a bilire. Ne beszéljen csúnyán.

Andrea 16 éves. Kérjük a gyerek „dorgálását” a punk-os barátai és az anyjával való szófogadatlansága miatt.

December 6. csütörtök. Sok Mikulás járta a várost, de úgy érezte, ő az egyetlen. A trabant ablakából integetett mindenkinek, aki hitt és aki nem hitt a „ruhájában”. Síró gyerekeket vigasztalt, szakadt fiatalokat fenyegetett meg a botjával, egy kocsmá félhomályában beszédet intézett a poharak alját keresőkhöz. /Csalódott volt. Míg ő Mikulásnak öltözve jár lakásról lakásra, ahol általában anyukák és bájos kisgyerekek várják, addig férfiak, apukák nem tudnak - még egy napra sem - elszakadni megszokott esti italozásuktól./

Gyerekek énekeltek neki hol hamis, hol szép csengő hangon. Volt, akit megrótt szófogadatlansága miatt, de szívesebben mesélt a mesevilágról, az örök hó birodalmáról, a szarvas húzta szánról, a jóról, a szépről.

Ezen a havatlan, de szép estén ő, a Mikulás kapta a legszebb ajándékot: ajándékozhatott.

Bencsik

Kocz István utolsó riportja:

DR. MAGYAR ISTVÁN

Beszélgetésünk dr. Magyar Istvánnal közel másfél éve, egy almabörben kezdődött. Akkor tudtam meg, hogy őrizi a Nyugatnak azt a példányát, amelyikben az Óda először megjelent, ezerkilencszázharmincháromban. Hogy van dedikált József Attilájá / Örökség /. És akkor mondott valami olyasmit is, hogy ne válasszam őt példának, mert az a szerencsés, ha valaki valamiből mindent tud, és mindenből valamit. Ezzel szemben ő csak mindenből tud valamit.

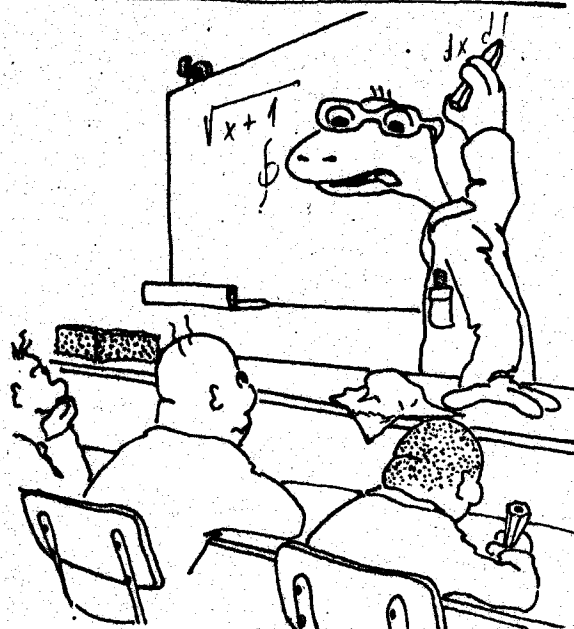
- Tegnap, miután megkeresett, mosogatás közben azon gondolkodtam, mi az, amit én mondhatnék a hallgatónak, hogy mit hogyan csináljanak, de azt gondolom, hogy én olyasmiről tudok zömmel beszélni, hogy mit ne csináljanak. Kiindulva abból a mondatból, hogy ugye, mindenből kell tudni valamit, és valamiből mindent, és én nem tudok valamiből mindent... Ez az ineditás, ugye?

- Csak ezen úgy elgondolkoztam...

- Megéri. Kandó is mondta, rajta van a dékáni láncban, meg egymás... „A hely szelleme” is ezt sugallja, hogy erről beszéljünk. Ezt én nagyon komolyan gondolom. Mit ne csináljanak azok, akik elolvassák ezt? Igyekezzenek tudomásul venni, hogy van egy deklarált, és egy valódi értékrend. Most ne értsen félre. Mindenféle rossz emlegetése nélkül. Nem becsapós módon, de van különbsége a deklaráltaknak, és a valósnak. Egész tevékenységem, ahogy itt most ülök, negyvenöt évesen, és adjunktusként, és olyan állapotban, egészségtelen, és általában emberileg, ahogyan, az azt példázza, hogy aki nagyon gyorsan nem találja meg a deklarált értékrendnek azokat a súlypontjait, amik a valódi értékrenddel egybeesnek, az esetleg sokkal nagyobb munka ráfordítással is sokkal kevesebb eredményt fog elérni. Szeretném ezt konkrétan elmondani...

- Éppen akartam kérni.

- Induljunk ki egy másik mondatból. Ezt az apám mondta, aki abszolút nem volt nagy ember, de két dolgot hagyott rám, az egyik a sokoldalú érdeklődés. Ez olyan jól sikerült, hogy ő maga később ezt kifogásolta bennem. Most jön a mondása, hogy „neked azért kéne imádkozni, hogy bocsássa meg az Isten a sokoldalú érdeklődésedet”. Ez apai szó volt részéről, és jó

poén is, de nagy igazság. A másik, amit Tóle örököltem, az a közlekedés iránti érdeklődésem - szállítványozó volt. Nem maszek, hanem szállítványozási tiszviselő. Igen ám, csak ez egy olyan szakma volt, amit nem lehet megtanulni. Olyan oklevél nincs. Na, most ebből adódott az, hogy bár én szereztem egy szabályos oklevelet, de sok olyasmivel foglalkozom, amit nem lehetett megtanulni. Na, ennyit az indítatásról. A hallgatónál, amikor idekerül, az egész komplex hozzáállását kell figyelni, érdeklődését közelethi, társadalmi dolgok iránt, nem leszünk szakbarbárok, satöbbi. Miután ez egybe esett az én személyes érdeklődéssel is, én úgy gondoltam, hogy ezen az úton szépen lehet haladni.

- Tanár Úr itt tanult az egyetemen? A karon?

- Ezen a karon végeztem 1962-ben, előtte a Berzsenyi Gimnáziumban orosz tagozaton. Itt volt az első súlyponttévésztés. Végeztem orosz tagozaton, Képzeld el, olyan marha voltam, hogy nem tettem nyelvvizsgát. Holott az értékrendnek ez az egyik fő súlypontja. Máiig hiányosságom. Alapvető. Vegyük tudomásul, hogy hiába deklarált értékrend a komplexitás, adott esetben csak a valamiből mindent ismerik el.

Sokoldalú érdeklődésem következtében én az oktatással is, meg a szakmai tevékenységgel is úgy vagyok, hogy ha engem valamilyen munka érdekel, akkor nemigen szoktam nemet mondani.

Tréfásan azt szoktam mondani, hogy / ahogy az Eddák énekelték / én az oktatásban „minden sarkon álltam már”. Ha ehhez nem tapadna bizonyos pejoratív jelző, akkor még le is lehetne írni, de ezt azért lehetőleg ne írják le.

- Ezek után nem lehet kkhagyni...

- Szóval az a helyzet, hogy én erre büszke vagyok. A Jogi Karon is oktattam statisztikát. Oktattam a Marx Károlyon is rövid ideig.

- Ott mit?

- Kereskedelmi szakos közgazdászoknak közlekedésgazdasági tárgyat. De rengeteg vezetőképzőn, nagyon érdekes helyeken is tanítottam. Vagy például ott a szakmai tevékenység. Tizenöt éve vagyok az Anyagmozgatási és Csomagolási Intézet munkatársa is, ahol „élesben” kell megoldani feladatokat.

- Ez az, amit ACSI néven ismerünk?

- Igen, ez az ACSI. Kérem szépen, nem egy aranybánya anyagilag, de ezzel együtt nagyon szeretem. Az ACSI mellett dolgoztam kilenc évig az Országos Piackutató Intézetnek. Prognózisokat készítettem, korántsem közlekedési tárgykörben. Az is nagyon jó gyakorlat volt. Vagy például: Belügyi szemlébe is írtam.

- Miről?

- Nem kriminalisztikai témában, hanem statisztikából meg gazdaságtanból. Tehát ebben a tekintetben én egy szétszórt és anakronisztikus figura vagyok. És ez fokozottan használja is el az embert. A következő tanulság tehát az, hogy az ember tudjon szelektálni.

Nem szabad ennyire nyílnak lenni. Ez a beszélgetés is abból áll, hogy eléggé kiadom magamat és ez nem jó. Ez ma nem stílus. Hogy is szoktam mondani? Amiben abszolút kollektív folyamat van társadalmunkban, az épp az individualizálódás. Most nevet rajta, de így igaz.

- Karácsony lesz. Tanár Úr készül rá?

- Nagyon. Tudja, az a helyzet, hogy minden családnak van egy működési modellje. A magyar családok működési modellje egy bizonyos életszínvonal alatt a karácsonnyal kapcsolatban - ha már rákérdezett -, úgy foglatható össze, hogy van az A típus. Ez az általános társadalmi értékrend. Arra takarékoskodik, hogy külföldre járjon, és a megfelelő időben cserélje a kocsiját. Ezek általában ajándékozási alkalmakkor erősen mérséklük magukat. Na most, mi nem érjük el azt a színvonalat, hogy kényelmesen járkálhassunk külföldre kocsi, lehet, hogy ezt a nyájas hallgatók nem fogják elhinni, de ez így van, négyen va-

gyunk, szóval nálunk a karácsony nagy ajándékozást jelent, és nagy nyüzsgést előtte.

Most már a gyerekek is nagyobbak, a lányom húsz, fiam tizenhét éves, ők is beleszállnak a dologba. Sokat mászkálok, sokat töprengök. Én karácsonyra olyasmit szeretek venni, ami nem feltétlenül hasznos, és nem feltétlenül kell. A feleségem egyébként ezzel nem ért egyet.

- A szilvesztert elárulhatjuk, hogy hol lesz?

- Igen, otthon lesz nálunk, egy házaspár jön hozzánk, a gyerekek elmennek tőlünk. Nem lesz nagy heje-huja, mert egy lakótelepi lakásban ez fizikai képtelenség. A szőnyegpadlón nem lehet még táncolni sem, az alattunk lakónak kisebb gyerekei vannak, és lefekszik. Ez van...

Annak idején - az idősebbek még emlékezhetnek rá - egyik hallgató-társunkat, Magyar Istvánt, Gyíknak hívtuk. Így lett aztán dr. Magyar Istvánból - dr. Gyík. A Z épület negyedik emeletén lévő szobája sokmindenről árulkodik. Az egyik falon a virsli-méretű hintó-abroncsot reklámozó plakát alatt a hordó nagyságú kerekkel száguldó Jody Scheckter fényképe. Mellettük egy régi magyar tengerjáró hajó, egy V43-as, és egy MALÉV-naptár. De itt lóg az 592-es tankör ballagótársnőjének is, és néhány nagyon elgondolkodtató mondat. Külön tetszik, hogy Zorán egy szövegét is itt olvashatom: „Jobb nem is jár, ha nekünk így is jó”. És míg azon jár az eszem, hogy a széllel szemben nem lehet, találok egy olyan gondolatot is, amelyiket szó szerint próbálok idézni most: „Ha valaki előre meg tudja mondani, mi lesz kutatásából, a kutatási probléma nem lehet túl mély, sőt a probléma esetleg nem is létezik!”.

EMLEKSZEM

Emlékszem egy régi képre. Egy vékonydongájú szemüveges fiú átveszi a főszerkesztőséggel járó jelképes kulcsokat.

Egy másik kép. Ollóval a kezében KÖZHÍR oldalakat szerkeszt. Nyüzsgő, szaladgál, boszszankodik, vitatkozik, elfogad és meggyőz.

Aztán egy kép a közelmúltból. Érdemei elismerése mellett...

Zelena Peri három évig volt fő-, majd felelős szerkesztő, és ezután a neve ismét a „készítették” rovatba kerül. Ilyenkor számvetést szokás készíteni. Szerencsére van miről. A KÖZHÍR átalakult, megszépült, és, hogy még mi minden történt ez alatt az idő alatt, beszéljen ő, a legilletékesebb.

Hogy is kezdődött? Amikor megválasztottak főszerkesztőnek, a KÖZHÍR -szerintem- laza, baráti kör volt. Péntek esténként összejött 15-20 ember, hogy dumáljon, hülyéskedjen, és ha van ötlete, írjon valamit. Többen éreztük, hogy ez így kevés. Rengeteget beszélgettünk arról, hogy mit kellene csinálni, hogyan lépünk tovább, de a fő uél mégis az maradt, hogy kihúzzuk valahogy a félét. Aztán minden megváltozott. Új formákat találtunk ki, növeltük az oldalszámot, cikksorozatokat indítottunk, megváltoztattuk az újság külalakját, stb... szuperfélév volt! Cserkúti Gyuri, aki akkor már ős-közhiresnek számított, és egy kicsit unta a munkát, újra belelendült. Minden nap találkoztunk, mindenét megbeszélünk, tele ötletekkel és energiával terveztük, hogy kinék, milyen feladatot adunk, kivel kell beszélni, mi lesz az újságban. És péntekre mindig összeállt a kép. Az egészet valami eszeveszett nagy dolognak érezttem. Akkor együtt éltünk az újsággal. Szerintem ezt csak így lehet csinálni!

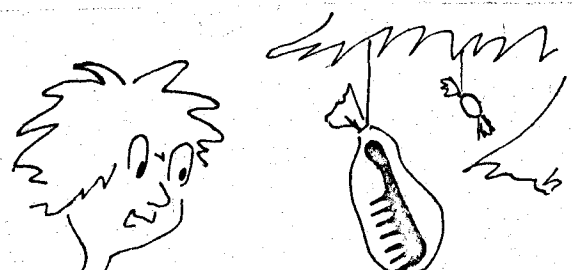
- Valóban, igazad van. Ez az, ami a végén már hiányzott belőlem. Elfáradtam. Elfogytak az ötletek. Tulajdonképpen -szinte minden megvalósult, amit 3 évvel ezelőtt terveztünk. A továbblépéshez új ötletek és lelkes emberek kellenek. Szerencsére vannak. Az elmúlt időszakban az újság a 3 évvel ezelőtti elképzelések szellemében készült, mert mi ezt tartottuk jónak, és a visszajelzések alapján az olvasóknak is talán ez tetszett. Új ötletek, persze mindig voltak, de az alap a régi ma-

radt. Ha változtatni kell, akkor ennek most jött el az ideje.

- Hogy mit jelent számomra a KÖZHÍR? ... Lehet, hogy üres lett volna nélküle ez az 5 év. Azt hiszem, mindannyiunkban benne van az, amikor először jött le. Milyen nagy dolog volt! A gimiben prima társaság verődött össze, ami eszeveszettül hiányzott később. Aztán jött a KÖZHÍR, és ismét érezttem, hogy tartozom valahová. A tankörök nem nyújtanak igazi közösséget, viszont az emberek nagy részének szüksége lenne rá. Az újságnál csupa olyan emberrel találkoztam, akik kíváncsibbak, érdeklődőbbek az átlagnál, akiket nem csak a szakma foglalkoztat, s akikben benne van az, hogy valamit csinálni kell. Itt lusta embert nem találsz. Egyből befogadtak, olyan természetességgel, mint egy régi ismerőst. Azért jár a többség ide, mert jól érzi magát. Hajlandók alkotni. Csinálsz valamit, és jövő héten ott van lenyomtatva, kézzel fogható, olvasható az eredmény. Magadénak érzed, de a nagyszerű mégis az, hogy a társaság közös produktuma.

- Az egészben a TÁRSASÁG a leglényegesebb. Emlékszem, régen jól éreztük magunkat pénteken. Most a hét minden napján. Hogy hogy értem ezt? Mi valóban barátok vagyunk, és ez nincs időhöz kötve. Hol itt, hol ott jövünk össze. Kolesz szobákban nagy éjszakai beszélgetésekre, a Pályatévészették Körén vagy éppen a Prizma klubban. Sokszor meg sem beszélünk semmit, mégis mindenki egyfelé igyekszik. Hát ez a csúcs.

- Igen. A szerkesztésen kívül óriási szerepe van a pluszoknak, hogy az embereknek legyenek ötletei a közös élményszerzéshez. Kivándulások, sítáborozás, vetélkedők, KÖZHÍR-

karácsony ... Érdekes, hogy mit jelent a karácsony. Összejövünk, fenyőfát állítunk, megajándékozunk egymást apróságokkal, és örülünk egymásnak.

- Sokan azt gondolják, hogy a KÖZHÍR egy zárt közösség, pedig ez egyáltalán nem igaz. Mindenkit befogadunk, aki jól érzi magát közöttünk. Szerencsére olyan légkört örököltünk, amely mélyrehatóan demokratikus, ezt szeretnénk továbbadni. Tudod, ez roppant lényeges!

- Rengeteg szép emlékem van. Az első cikke a Startban —hiszen én is ott kezdtem— rögtön önálló feladatot jelentettek. Négyesem volt fogalmazásból, akkor mégis autós újságírónak éreztem magam. Ebben a témában soha nem voltak gátlásaim. Az első újságom, amit Wölfivel együtt hoztunk össze, mert a többiek kidőltek idejekorán, aztán az almatábori lap, rajzos tartalomjegyzékkel,...

- Saját cikkeim? Hát, nem tudom. Talán a Jules IARSTE cikk tetszett, de azért, mert érdekelt a téma. Jobban szeretem, ha más ír cikket.

- Mindig úgy éreztem, rangot jelent KÖZHÍR-esnek lenni. Valahogy az oktatók, a hallgatók másképp viszonyulnak az emberhez. Az, hogy sajtós lettél, megnövelte az önbizalmadat. Már ki merted nyitni a szádát, és bepofátlanoktól mindenhova. Jártunk a Fórum Hotelban, a Renault-gyár fogadásán, világhírű versenyzőkkel beszélgettünk, és azon szerencsések közé tartoztunk, akik a 200 éves BME-t a rektor „vendégeiként” az új menzán köszönthették.

- Előfordult. Néha éreztem a sajtó hatalmát is, amikor egyesek félttek attól, hogy mi kerül az újságba. Itt a miénk az utolsó szó, nekünk kell eldönteni, mi lehet és mi nem, de végzetes hiba lenne visszaélni vele. Azt hiszem, a 3 év alatt rengeteget segítettek, hogy Csilli is ott volt velem. Engem ismertek, ő csöndben volt, de hústak együtt az eszenőt. Jó volt, hogy ott volt, és ő is jól érezte magát. Érted? Ugye te sem szeretés olyan helyre menni, ahol a barátnőd nem érzi jól magát.

- Volt idő, amikor a KÖZHÍR-t a legjobb újságnak tartottam. Mint szerkesztőség, most is a legjobb, külsős emberek szerint is. Ennek is gyökerei vannak. Csak egy példa. A közelmúltban történt. Úgyes-bajos dolgunkkal egy régi KÖZHÍR-eshez fordultunk, aki ma már a MALÉV dolgozója. A nevünkre már nem emlékezett, de amikor a bűvés szó elhangzott: KÖZHÍR, minden el volt intéve. Ugye ez jelent valamit? Valahogy így leszek én is 10 év múlva. Ha valaki KÖZHÍR feliratú „ajánlólevéllel” jön hozzám, annak mindenképpen segíteni fogok.

- Hogy mit szeretnék? Szeretnék még sokáig visszajárni a KÖZHÍR-be, és szeretném, ha tovább élne a START,...

lejegyezte:
Bánfai Zsolt

VÉGE A BÁLNAK! (?)

A végéhez közeledik a kollégium épületének belső felújítása. A szobák javítása kész: néhány jobb állapotú, a közelmúltban festett szobában csak az ajtókat, ablakokat mázolták át. Jövő évre csúszik néhány ritkábban használt közösségi helyiség, pl. a büfé, ágyneműosztó befejezése. Még az idén kész lesz a két oldallépcső.

Hogy állunk most? - kérdezem Somos Tibort, a KB diákgondnokát: A kivitelező vállalat a megállapodásnak megfelelően dolgozott. A még szorványosan előforduló hibák részben a gyors munka, részben a vállalattól és a KB-től független szervezési hiányosságok következménye. Először kevés pénz állt a rendelkezésünkre, így csak a folyosók festését vették tervbe, később, mikor pénz állt a házhoz, sor kerülhetett a szobák festésére; de a bútorok ki-bepakolásakor már a folyosó friss falát vertük le, amit aztán a stúdióhálózat felújítása is megviselt.

A takarítás elég sok problémát jelentett:

a KB-nek nem sikerült elérni, hogy a kollégisták maguk takarítsanak/ természetesen a megfelelő összegeért/. Ez az úgy is elveszett az egyetemi bürokrácia útvesztőin. Így aztán a festés néha gyorsabban megvolt, mint a takarítás után.

Végül a folyosón felstócolt régi bútorokról: elszállításra nincs mód, a bútorraktár tele, selejtezésre nincs engedély. Aki nem kapott új bútort, az válogathat, hátha valami jobbra akad közöttük.

N.C.S.

Start

technikai sport magazin

Igétünkhez híven tovább folytatjuk előző számunkban elkezdett álmódosításunkat. Újabb gyárak - jól ismert típusok - merészebbnél merészebb elképzelések - jellemezzék ez ismét változtatásunkat. Kezdjük a

V O L V O-val! A gyár termékei egyre inkább Svédország jelképeivé válnak. Tavaly 365 ezer autót gyártottak, ebből 88857 db az új 700-as családhoz tartozott, ezek az autók érték el az USA piacon a legnagyobb sikert.

Mitől álmodunk jövőre?

S A A B. 17 éve gyártják a 99-es modellt, / és továbbfejlesztett változatát, a 900-as-t. Most ősszel készült el, az ún. "4"-es modell /Saab-Lancia-Alfa Romeo/ svéd változata, a Saab 9000. Az új autó c_w értéke 0,34, és mivel 6 közös alkatrész van a testvértípusokban, a közös tervezéssel mintegy 1 millió munkórát takarítottak meg.

B R I T I S H L E Y L A N D. 1978 óta először volt nyereséges tavaly a nagymúltú angol gyár. Sir Michael Edwardes sikerrel dolgozott együtt a Hondával: a Triumph Acclaim néven futó Ballade sikeres volt, akárcsak a Rover 2000, ami egyszerre jelent meg Nagy-Britanniában és Japánban.

J A G U A R. A reprivatizált /újra magán- kézbe került/ gyár már 4 éve 14 000 autót adott el, tavaly 28 000-t, ez évben a terv 32 000 koosi értékesítése.

T O Y O T A. 10 000 \$ alatt kerül a világ-piacra az eddig csak Japánban értékesített MR 2, a 16 szelepes motorral szerelt új, kétüléses coupe. A californiai Fremont-ban a GM-mel közösen új gyárat épít, ahol 1985 végétől 200 000 új CHEVOTAS márkájú autó készül.

N I S S A N. A második legnagyobb japán gyár USA-beli összeszerelő üzeme jövő év áprilisában készül el, ahol 100 000 Sunny gyártását tervezik. Elkészül az új fronthajtású Bluebird, amellyel /ez nem a Newsweek, hanem a saját véleményem/ a Micra -Cherry-Sunny-Bluebird a világ egyik legjobb gyártmányosrává válik. A világ legkeresettebb sportautója, a Fair Lady /280Zx/ új változata az új formájú, 240 km/óra végsebességű 300Zx mellett elkészült az új 2+2 üléses coupe, a Silvia /210 km/h/.

M A Z D A. 24,6 % Ford érdekeltség. Az ausztráliai Ford gyárak után az USA-beli Ford is gyártani kezdi a Mazda 626 modelljét. / 250 000 db/év /, és talán a jövő évben elkészül ennek alapján a fronthajtású Mustang IV.

H O N D A. A 12 szelepes, 1800-as Prelude nagy siker volt Európában, várható 2 literes változata. Újdonságok: készül a közvetlen befecskendezésű Diesel-motorjuk és az új 2 üléses Cabriolet, Pininfarina tervei alapján. A Honda is épít az USA-ban / Ohio/ és anadában összeszerelő üzemet.

M I T S U B I S H I. Új 2+2 üléses, 2 literes coupe, a Sirlus Dash, amelyben energiatakarékos motor debütált: 2 szívó szelep, amiből kis terhelésnél csak az egyik működik, és egy kipufogószelep. Készül a Chrysler számára egy V 6-os, befecskendezéses motor.

D A I H A T S U. A legrégebbi autógyár Japánban. A Charade-ba szerelik a világ legkisebb Diesel-motorját. A 3 hengeres, 992 ccm-es, 28 LE-s motor ECE szabvány szerint 4,0/6,6/5,0 liter diesel olajat fogyaszt.

S U B A R U. Bár Japán egyik legkisebb gyára, az egyik ipari óriás, a Fuji Heavy Industries áll mögötte, az új, 4 kerék meghajtású Leone-t a holland Van Doorne fejlesztette ki, GVT motorral került az európai piacra, a Ford és a Fiat nagy bánatára.

F E R R A R I. Az évi 2500 autót gyártó olasz gyár Genovában mutatta be GTO modelljét, 2,8 literes, V 8-as 400 LE-s motorral. A 4 vezérműtengelyes, 2 db KKK turbófeltöltővel, Bosh K-Jetronic befecskendezővel szerelt típus 305 km/óra végsebességre képes. 0..100 km/h-ra 4,9 sec alatt gyorsul fel, állóhelyből 21,8 sec alatt tesz meg 1 km-t.

A S T O N M A R T I N. A 65 éves angol gyár 10 000 autóját 1984-ben készítette el a 350 alkalmazott. Az új tulajdonos, az amerikai AUTOMOTIVE INVESTMENTS INC. 6,5 millió \$-t fektetett egy '86-ban megjelenő, a Mercedes és Porsche csúcsmodelljeivel egy kategóriába eső autóba.

L O T U S. '83-ban 550 db, ez évben 800 autót készítettek, 1986-ban kerül gyártásra a Toyota alkatrészek felhasználásával évi 5000 példányban készülő új coupe, melynek ára 13 000 \$ alatt lesz.

P A N T H E R. A '30-as évek beli modelljeiről ismert kis angol gyárat a dél-koreai YOUNG C. KIM vette meg, most mutatta be ultramodern SOLO nevű típusát, jövőre 2000 db eladását tervezik.

SZOKY és ENCSÉ

KÖZHIR

Illem-sarok

Karácsony

Az egyik legjelesebb és legnépszerűbb ünnep a karácsony. A vallásos és nem vallásos emberek számára egyaránt bensőséges családi ünnep, amit a lehetőségekhez mérten ajándékozással, jellegzetes karácsonyi ételek elkészítésével, a karácsonyi hagyományok felelevenítésével ünnepelnek meg. A karácsony, éppen meghitt családi jellege miatt a béke, a békesség ünnepe is, és ez az, ami meghatározza az ünneplés jellegét és viselkedésünk illemezabályait.

A karácsonyi ünnepek legszebb mozzanata az örömszerzés, a megajándékozás. Az év során többször is kínálkozik alkalom az ajándékozásra, de soha nincs ekkora ceremóniális lehetősége, mint karácsonykor. Illik tehát az ajándékozások sorából is kiemelni, és különleges eseménnyé tenni. Illik őrizni az ajándékozás meglepetés jellegét, a karácsonyfa feldíszítésétől az alárakott ajándékok előzetes elrejtéséig. Illik türekedni arra, hogy úgy ismerjük meg, milyen ajándéknak örülne legjobban a megajándékozott, hogy közben ne áruljuk el, vágyai teljesülni fognak. Illik felkészülni arra, ha nem segítünk vágyaink megismerésében, vagy a jelzéseink nem voltak elég egyértelműek, akkor más ajándékot kapunk, de ilyenkor sem illik megsértődni. A karácsonyi ajándékozás valójában nagy társasjáték, amit valóban a játékszabályok betar-

tásával kell -illik- játszani. Éppen a hosszas készülődés, az egymás vágyai iránti érdeklődés, a kedves titokzatosság, a várakozás emeli ki a karácsonyt a többi ajándékozó ünnep sorából. Azt talán mondanom sem kell, hogy nem illik kíváncsiskodni és kutatni az ajándékok után, de ha nem tudtuk megállni, hogy ne kutasunk, legalább azt illik eljátszani, hogy meglep bennünket az ajándék, mert kíváncsiságunk csökkenti az ajándékozó őszinte örömét.

Újév

Jellegében egyedülálló munkaszüneti és ünnepnap az újév. Pogány rítusaival, politikai és egyéni számvetéseivel az egyik legösszetettebb ünnepünk. Előestéje, szilveszter éjszakája a vidámságé, amikor minden illik, ami a jókedvet szolgálja, és minden illetlen, ami a jókedv ellen hat. Így nem illik a mulatozás, a jókedv egyetlen forrásának az italt, a viccet tekinteni, de nem illik antialkoholista előadást sem tartani. Illik olyan viccen is nevetni, ami más napokon esetleg közömbösen hagyna bennünket, vagyis illik felszabadultnak, jókedvűnek, gondtalannak lenni. Illik tudomásul venni, hogy olyan emberek is élnek, akik szilveszter éjjelén is szomorúak, nem illik tehát jókedvünket erőszakosan érvényesíteni. Aki viszont szomorú, annak illik szomorúságával félrehúzódni, és nem haragudni másokra, akik tekintet nélkül az ő indokolt szomorúságára, jókedvűek.

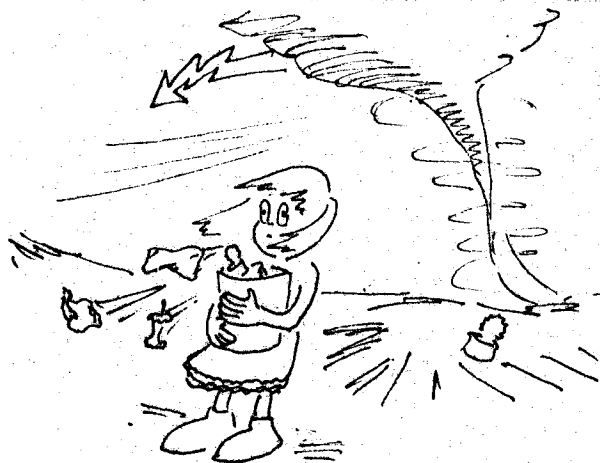
LUCA-NAP

Ez a nap arról nevezetes, hogy /a néphit szerint/ ilyenkor a kíváncsiak megtudhatnak egyet, a mászt a jövőbelijükről. Tehát, lányok, szerencse fel, íme a feladat:

13 papírlapra kell egy-egy fiú keresetnevet felírnod, a azokat összehajtogatva a párnád alá tenned. Ha ezek közül minden nap kihúzol egyet, és elégeted, karácsonyra csak egy cédulád marad, amely természetesen leendő férjed nevét tartalmazza.

Ha a foglalkozását is meg akarod tudni, akkor Luca napján ólmot kell öntened. Az ólom formájából arra következtethetsz, hogy mi lesz a férjed.

Most már jó lenne azt is kideríteni, hogy férjhez mész-e egyáltalán. Nos, akkor Luca naptól kezdve össze kell gyűjtened karácsonyig az összes szemetet. Ha ez megvolt, ki kell vinned

az egészet egy dombra, és ha a szél elfújja, akkor a következő évben esküvő lesz, ha pedig nem, akkor jövőre ismét szerencsét próbálhatsz.

S végül egy jótanács a már férjzetetteknek: Luca napján ne varrjatok, mert így a tyúkok fenekét varrjátok be, és jövőre nem lesz tojás.

-kicsi-

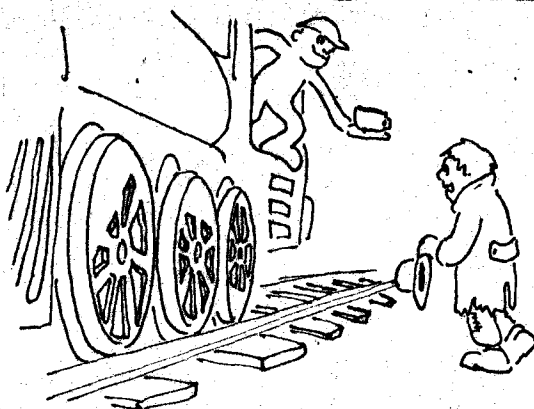
???

kérdőjelek

Talán ott kellene kezdenem, hogy miként kerültem a "vasúthoz". Még megboldogult egyetemista koromban - az anyagi helyzetem a templom egeréhez volt leginkább hasonlítható - megpróbáltam bebiztosítani magam a jövőmet illetően. Szerződésalkötési kálváriám megjárása közben minden olyan vállalatot megkerestem, ahol autó van. Volt ahol szó szerint kinevettek, volt ahol a bürokrácia diszkrét bája miatt még tárgyalni sem tudtam az ILLETEKES elvtárrsal. A vasútnál megkérdezték, kérek-e egy erős kávét... Hát így kerültem a vasúthoz.

Amikor kikerültem a nagybetűsbe, megkaptam első pofonomat. Rögtön beiskoláztak egy-két igen fontos (és ez most komoly) tanfolyamra. Forgalmi vizsgák letételére kértek meg. Mivel volt belőle jegyzet (ott kinn könyvnek hívják), nem volt nehéz megbirkózni vele.

A szeptemberi munkakezdés után már december végére dolgozhattam is. A vizsgáim alapján már ismerték hatalmas tudásomat, így be is osztottak felügyelet alatti forgalmi szolgálattevőnek. Ez azt jelenti, hogy ugyanúgy kell dolgozni, mintha sok pénzt kapna érte az ember gyereke, csak a döntései után nem neki kell vállalnia a felelősséget. Itt nagyon jó dolgom volt. (12 óra munka, 24 óra szabadidő=1 periódus) Sűrű dolgom közben meg kellett ismerkednem a rendezőpályaudvar területével is. Ez a gyakorlatban úgy történt, hogy minden téli estén el kellett gyalogolnom -persze kérésre- a rendező másik végére, hogy teát hozhassak a célfiák kezést végző dolgozóknak (sarusoknak). A kreativitást igénylő munkák közül ki kell emelni a váltók hótól való megtisztítását, valamint a "diszpléjkek" (boos, de nálunk így oktatták) kezelését is. Ezen munkák során -mivel az agyamat csak ritkán kellett használni- volt időm azon gondolkodni, hogy miért kapok én ugyanazért az éjszakai munkáért csak éjszakai pótlékot, amikor műszakpótlék járna. (az éjszakai pótlék - nálunk - az éjszaka ledolgozott órákért járó bér 15 %-a, a műszakpótlék pedig az alapfizetés 30 %-a.) Érdeklődő típus lévén meg is kérdeztem. Megkaptam a választ. Ezt ekább most nem írnam le. Elkeseredésemben gyorsan bepereltem legkedvesebb vállalatomat. És lássatok csudát!

Megnyertük a pert, illetve a jogász nyerte meg, én csak ott voltam. Olyan jól sikerült, hogy a vasútnak 1981-ig visszamenőleg ki kellett fizetnie a különbözetet minden hasonló sorsú társamnak.

Hogy valami jó is legyen életemben, gyorsan behívtak "honvédelmi kötelezettségemnek eleget tenni".

Igazságtalan lennék, ha nem mondanám el, hogy leszerelésem után talán rendeződik a helyzetem. Ezentúl számítástechnikai ügyintéző leszek. Hogy ez mit takar, azt sajna nem tudom megmondani, már van iróasztalom, saját! telefonom, csak azt nem tudom még, mit kell csinálnom és főleg, hogy mennyiért.

Möst itt tartok, bizakodom, megpróbálok bizonyítani.

Tulajdonképpen ez a beszélgetés onnan indult, hogy változott-e az életem az egyetem elvégzése után. Azt hiszem, a legfinomabb kifejezéssel élve is gyökeresen. Az egyetemen az embernek nincsenek mindennapos gondjai. Itt nem kell olyanokkal törődni, hogy mit fogunk enni vasárnap, melyik hónapban tudok eltenni egy kis pénzt ajándéokra, ruhára stb. Nem kellett meggondolnom, hogy elmenjek-e hetente moziba, esetenként színházba, megvegyek-e egy drágább könyvet, nem volt olyan gondom, hogy hol tudom beszerezni az éppen épülő lakáshoz, házhoz szükséges anyagokat, bútort, és, hogy egyáltalán bevezessem-e az áramot (úgysem tudom kifizetni). Sorolhatnám még egy-két hasábon keresztül, de akkor megint panasznap lenne belőle. És ezt igazán nem akarom, hisz ez a természetes, ezek az apróbb-nagyobb gondok rengeteg örömet hordoznak magukban, jobban tudok örülni most mindennek.

Szóval nagyon jó így élni - önállóan.

(-)

apró Ságok

A J épület új büféjének, azt hiszem, mindenki örül. „Pillanatok” alatt kiszolgálja a sorbanállókat, és még arra is jut ideje, hogy a 15 perces szünetből 5'-et eltelefonáljon.

A festés ideje alatt szigorúan tilos lopni a kollégium folyosóira kirakott cuccokból. Csakhogy ezt nem tudta mindenki! A második emelet jobboldalán lévő hűtőszekrényből eltűnt néhány dolog, köztük másfél kg banán. Posztomusz jóstvágyat!

Sétálok a folyosón. Kezemben cigartta. Hogyan hamuzak? Vagy van egy ocsmány / esetleg zsíros, büdös / konzervdoboz az ablakpárkányon, vagy nincs. A csikk is gyakran a földre kerül. A kollégiumban is, az egyetemen is. De közben gondolkodom. Az utcán gyakran viszem kezemben a csikket 40-50 méterre át, hogy szemetesbe dobhassam. Itt többet kellene mennem néha.

Ilyen szegények lennének? Vagy van elég takarítónő?

Térdelve

Most összeér a két kezem,
azért, hogy ismét
összeérjen közte Veled.

Hünyt szem mögött erősen él,
bugyog és bugyog
a mindent elöntő vér.

Csolnakok eveznek föl, föl,
és mind csak vadul
alázatosan célra tör.

Ha úgy látod jónak Szent, Szent -
/ Veled és kérem /
segíts mosolyt idelent.

Nagy Richárd

Minden fának

Minden fának keresztet
A hullt virágnak,

Oszlopot a fából
Csengőt koronának

Csak lovas tóra
S kezét a másba

A megfordulót
Hanyatlásba.

Nagy Richárd

Őszi sorok

Ints búcsút a Nyárnak.
Sirj. Ha még tudsz sirni.
Mert hamarosan itt a Tél,
S arcodra fagynak a könnyek.

A boldogtalenség álmai

AZT HISZEM

Nem ébredt korán. Már háromszázötvenketedszer ébredt fel, vagy akart, és még mindig nem tudta, hogy miért. Kicsit hanyátságú volt a lehelete, a pulóverén érezte a tegnapi izzadtságot. Ráfújt egy keveset a dezodorából - karácsonyra kaptam, morogta -, így már teljesen elviselhetetlen szaga lett.

Lenn az utcán rögtön átvágott az úton. Tudom, hogy egyszer itt elűt egy autó, mindig ezt ismételtette.

Az örre csak egy pillantást vetett. Nem biztos, hogy sajnálta, egyszerűen gyűlölt arra nézni. A Bertalan Lajoson elszédült, és hányinger fogta el. Utálta a kutyavizeleteket kerülgetni.

Beadta a rajzát, most éppen bevették. Talán ez az utolsó. Bizott, hogy egyszer mindennek vége lesz, kap majd egy diplomát, és elmehet vele ... Innen.

Visszafelé megint ugyanerre jött, a kutyavizeleteket újra ki kellett kerülni, az őrt éppen leváltották.

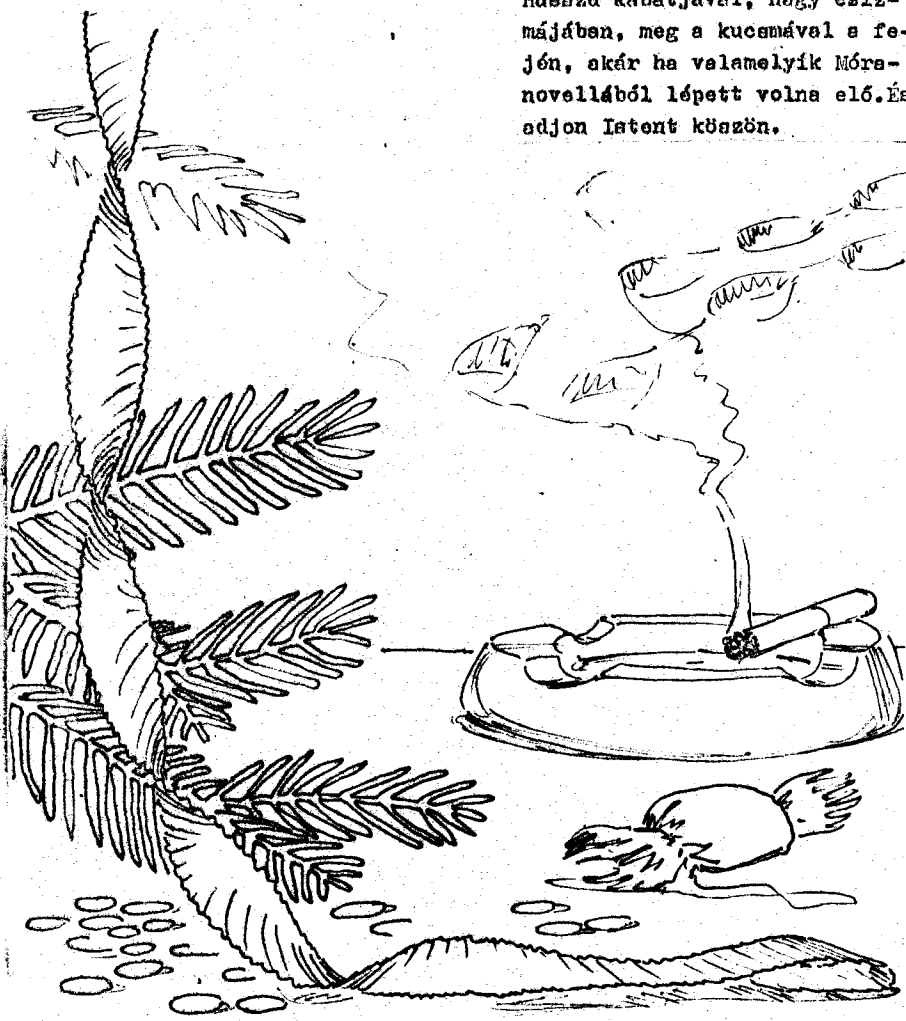
Az úttesten nagy volt a forgalom. Tudom, hogy egyszer el fog ütni egy autó, gondolta, és elindult ...

CHICCO

Verseimmel, hogyha' megelégszel
 - Kínáltam ügyis már elgour -
 Fogadd el: város, könyvs, Ékszer
 (József Anna)

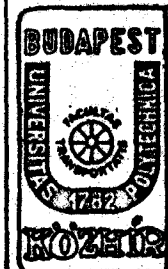
Karácsonyi SZÁM

Egy hótól puha éjszakán elindulnak felétek a karácsonyain. A templomra rálátni ugyan, de a harangszót elnyeli a havas-rögös föld. A szőlő árvultan tekeredik a karóra, és az udvari lámpa tetejéről is csak nagysokára olvad le a fehér párna. Karácsony reggel van, és öreg nagyapám is szépen ki-gyusztálva topog a hóban. A sánta postás, ahogy az újságot hozza, benevet a kapun. Megyünk a hatalmas hóban, jóformán csak egy nyomon járható az út Kecskemét és Dunaföldvár között; amikor egyszerre föl-tűnik egy kislány és integet. Hosszú kabátjával, nagy csiz-májában, meg a kucsmával a fején, akár ha valamelyik Móra-novellából lépett volna elő. És adjon Istent közben.

-Bácsi kérem, elvinne egy darabon?
 -Aztán hová még?
 -Keresztapámékhöz, disznóvágásra.
 -Hát a szüleid?
 -Azok is jönnek mindjárt, csak adnak a jószágnak. - Jó öt kilométert megyünk, mire újra megszólal: - Itt jó lesz, le-gyen szíves megállni. Ne, köszönöm a jóindulatját, Isten áldja - mondja, és a buckák között botladozva elindul egy kis ház felé.
 Aztán otthon vagyok megint, bekapok a karácsonyesti benzinkútnál, az autók halkán küzdenek a kávébarna hóval. Az utolsó autóbusz is bekeperkedik, csak néhány utast hoz, talán karácsonyi látogatókat, vagy későn hazajövőket, de hamar eltűnnek mind, elnyelik őket a havas utcák... Hazaballagok én is, és amint anyám mozdulatát figyelem, ahogy a zsírszagú kendőt veszi le a fejéről, megint olyan szépnek látom Őt. A nagy-mamám a szobában díszíti a fát, közben valami csöndes, távoli hangon énekl, hogy: Mennyből az angyal. Én pedig meggyújtok egy cigarettát, és eltűn-döm.

Szemi-Stur

KIADJA A HME ÉS A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETE

Felelős kiadó: Kiss Péter
 Felelős szerkesztő: Kelemen László
 Főszerkesztő: Nauner Csaba

Készítették: Pásztor Csilla, Petykó Csilla,
 Szabó Judit, Koncz István, Éva+Gábor,
 Bánfai Zsolt, Komcsák Miklós, Fábrián Zoltán,
 Illés Árpád, Genozler Judit, Szűcs Sándor,
 Szemi, Zelena Ferenc, Szilágyi Csaba, Kleofás